

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
каждыи наизнамен. поэстей выходить по 2 печат ар-
хиву каждого 15-го и послѣднаго днѧ каждого мѣсяца.
Рукописи засыпаются днѧи на попереднє застереженіе
Оглашения принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одной
страницы печатанія, вѣ руб. "Надоблено" по 20 кр. а. в.
Реклама неопечатаній вѣль бѣтъ порта.
Предлату и ксеркты принимаются: У Львовѣ Адми-
ністрації "Дѣло". У Вѣдѣнїи Haasenstein & Vogler, Wâl-
dstrasse 10; M. Dukes, Klemmstrasse 13; G. L. Danbe &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Co., Singerstrasse 4. Вѣ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gl. E. L. Daube & Co. Вѣ Парижѣ Agence Navas. Вѣ Рое-
са. Редакція Кіевской Старинѣ вѣ Ієвѣ, почтовы
и Газетѣ Бюро" Вѣ Ф. Зама вѣ Одессѣ Дери-
жавская ул., д. Ради 9.

Гадки по выборахъ.

V.

Спѣльный комитетъ центральный — якъ
се мы вѣже пыткали вѣ попередній статіи —
показавъ при послѣдніхъ выборахъ зовѣсь
не такимъ даже добрымъ лѣкомъ на руску
горобу, якъ то думало тогды, коли спѣльный
комитетъ забравшись бувъ першій разъ до дѣла
выборчого, щобъ спасати ситуацію, перенявъ
отъ драхомъ "Русской Рады" керму выборчу
свои руки. И не диво. Отъ того часу бо-
гато змѣнилось на галицкѣй Руси.

Змѣнились люде. Такъ званій "святоюорцѣ",
подъ довголѣтніи працѣ и поваги вѣ краю,
бѣтъ того часу зовѣсь стратили голось се-
редъ т. зв. "старо-руской" партіи. Причины
до того були рѣжні. Одній, привыкли до ко-
мішної протекціи правительства, знеохотились
неудачами и "злесперували"; другій не могли
погодити своихъ пересвѣдченій съ политичкою
программою своей молодшою братіи, людемъ deg
schäferen Topart; третій подчасъ захитата
"Общего рольничо-кредитного Заведенія" по-
ховалися вѣ тѣніи куточки своихъ кабине-
тъ; четвертій присѣли и замокли по пер-
вертахъ вѣ св. Юрѣ, вѣ той крѣпости такъ
щѣ недавнаго, а цынѣ вѣже до исторіи пере-
ходнаго "святоюорства". На ихъ мѣсяця зъя-
вилися новій герой, новій господарѣ. Консер-
вативный элементъ утративъ голось вѣ старо-
русской партіи, — не стало его, тогдо консер-
вативного элементу, и при акціи вѣ послѣд-
ніи спѣльномъ комитетъ выборчомъ.

Новій герой старо-русской партіи вѣ
спѣльномъ комитетѣ поставили засаду: па-
ртийніи планы демонстрація зъ становища
старо-русской партіи, а вѣже на другомъ планѣ
— успѣхъ выборчий. Тая фатальна засада,
новій червона нитка такъ и слѣда була на
тези выборчої акції. Замѣсть пытати, который
кандидатъ при дашихъ обставинахъ має най-
бѣльшіи шансы перейти вѣ дають окрузѣ,
ставлено попередъ всего пытати, якои канди-
датъ партіи. Зъ того выходила неразъ прикра-
ситуація вѣ комитетѣ, о чѣмъ богато далось
сказати. Огспоручники "пародовцевъ" вѣ
комитетѣ зъ цѣлою душѣю були ради обстаги
при своїхъ, але зъ конечности мусѣли пѣ-
деватись рѣшеною мужѣвъ такъ званыхъ "не-
уральныхъ", котрій знову вѣ першій мѣрѣ
мусѣли руководитись не безвзглядною спрове-
дивостю, а стараньемъ — удержати комитетъ
вѣ купѣ, не допустити, щобъ днѣ розбивса
передъ выборами. Неразъ приходило вѣ туї

И такъ народовцѣ остали вѣ комитетѣ
до самого конца, выпивши до дна горку чашу
"спѣльной" працѣ. Тымъ сповили они толькъ
велику патріотичну жертву. По подорожи де-
якіхъ членовъ спѣльного комитету на юніей
до Петербурга можна было мати певностъ, що
сполученыхъ до акціи выборчої Русиновъ же-
за авангарду одної стороны незаслужена по-
кута. Передъ народовцями являлися всяки спо-
кусы, — але они по мужески оперлися имъ.
И мы не жалуемся того. Русинъ повиненъ
входить до радъ державної толькъ съ воль-
ными руками и зъ волѣ народа. Звізанихъ
рукъ вѣ радъ державы бнѣ не смѣ мати, нѣ-
чимъ невольникомъ не може бути.

При щирѣй и беззупинній працѣ нашої
дѣдомъ мы швидко поры, коли поважна гро-
мада русихъ послѣвъ засиде вѣ радъ держ-
авы зъ вольного выбору народа и съ воль-
ними руками, — але при пынѣніяхъ обста-
винахъ до того певло не допоможе спѣльний
комитетъ. До того потрѣбно намъ другої ор-
ганизації, потрѣбно — пынѣ другій разъ
повторяемо — живого, всѣхъ широкъ Ру-
синовъ обнимаючого, сильного и поважного
товариства політичнаго!

Польско-руски взаємини XVII-го
вѣку вѣ сучасній польской
примѣрѣ.

Критичній поглядъ Володимира Антоно-
вича профессора кіевскаго университету на поэстѣ
Г. Сынкевича "Однієт і тісгет".

(Конецъ.)

Ось примѣръ частини бесѣды полковника
Максима Кривоноса, де бнѣ высказує передъ во-
еннюю радою свою готовность походу: "Разъ мати
роди! Война мій маць и сьостра. Висньовецки
режеть я буду; онъ вѣшаетъ я буду... Такъ
и пудель замкѣтъ будувати (sic), бити, резати,
вешати! На погибель, имъ блоручкимъ!" (ІІ, 164).

А ось образъ краснопечивости Хмѣльниц-
кого: "Згреши князь — урезаць му шиенъ; згра-
ши козакъ — урезаць му шиенъ. Грозъ ми
Шведамъ, але и они ми не здерожнъ". (ІІ, 251).
На другомъ мѣсяці отакъ говорить бнѣ о судь-
бѣ Богуна: "Менѣ король писавъ, же онъ вѣ
шевденку усѣчонъ" (ІІ, 260), и т. п.

Такихъ и тымъ подобныхъ тирадъ можна бѣ-
звести даже богато, але мы обмежимось на на-
веденіи выше. Найкій славистъ не зможе ска-
зати, на якій мовѣ высказаний сї слова; многі
Поляки подозрѣваютъ имовѣрно, що се по мало-
руски; люде, знаючіи малоруску рѣчъ будуть ду-
мати, що слова тѣ написаній старопольскимъ язы-
комъ; а московскій журналы, котрій подаютъ вѣ
перекладѣ повѣстъ п. Сынкевича, подадуть имо-
вѣрно и тѣ перлы реторики вѣ гадѣ, що коли
се не по украински, то певно по польски. А
такимъ часомъ есть се толькъ загально-славянска
мѣшаница, выдумана п. Сынкевичемъ за-для вы-
веденія *couleur locale*, при чѣмъ прішовъ бнѣ до
колизії съ граматикою, фонетикою и лексико-
графією, и спустившись надто на свои силы дума-
ючи, що талантливый писатель може вѣклюно
силою свои творчої фантазії не толькъ вѣвести
ефектовий историчній образы, але такожъ и пра-
вильно наводити цѣлій промовы зъ зовѣсь не-
звѣстного ему языка.

Такими то, дало ще не вычерпуючими
предмету замѣтками, мы и покончимо оглядѣть
пovѣстъ п. Сынкевича и ще лишь коротко зберемо
головні точки супольного и націального съ-
гледу автора и тогдь многочисленної публики, що
приняла его повѣсть съ безмежною адорациєю.

П. Сынкевичъ и его почитателѣ стоять ще
на тѣмъ низькому степени розвою патріотичнаго
чувства, на котрѣмъ люде думаютъ, що все свое
безъгледно добрѣ для того толькъ, що оно свое.
Веденій симъ ложно-патріотичнѣмъ поглядомъ
уважаютъ они своимъ обовязкомъ откладити всяки
проби критичнаго погляду на минувшину и ста-

Справозданье
товариства "Руска Бесѣда" у Львовѣ за часъ
дѣяльности 1884—1885.

Найголовнѣшою справою, входячою вѣ
кругъ дѣяльности товариства, єсть дѣловодство
и зарядъ руско-народного театру, субвенціон-
ованої Высокимъ Соймомъ краевымъ щордично-
го запомогого вѣ сумѣ 5000 зр. а. в. Звѣстно,
справа театру єсть заразомъ справою просвѣтѣ
и литературы, длятого вѣ справозданю съмъ
зазначити належить: а) заходы товариства
литературнѣ, утримати театръ на доровѣ
поступу и на висотѣ его просвѣтнаго поклон-
кана черезъ збѣльшуванье и збогачуванье ли-
тератури драматичнай; б) заходы чисто-адми-
нистративнай для удержаня такої сцены, щобъ
була отповѣдною и достойною представитель-
кою тыхъ новихъ литературныхъ змагань.

Поступу театръ тѣсно звязаны съ по-
ступомъ литератури драматичнай, бо чимъ
бѣльше характеровъ и новихъ думокъ интер-
претує артистъ, тымъ бѣльше вправляється вѣ
рѣжновидности житя, стаєсъ всестороннѣшими
и вправнѣшими; противно, застой сценич-
ныхъ новостей зводить ёго до звѣчайної фи-
гури, вкучної щоденщины и публицѣ и ему
самому. Надто народне розбудженіе, проявля-
ючеся видимо вѣ днѧ на день, домагається чимъ
разъ напрѣнѣше нової думки, нової пѣснѣ,
такъ що коли давнѣшими лѣтами театръ два
и три разы обѣїдавъ край съ тымъ самимъ
репертуаромъ, нынѣ на вступѣ до мѣста, де
лишь живе горстка руского населенія, пытав-
кождъ: а якъ маєте новости? Лучася, що
и переводами хочѣбы якъ добрыми не вдово-
ляєся мѣсцемъ публика: свого слова, свого пи-
томого бажає чимъ разъ напраснѣшъ, а коли
сцена не вѣ силѣ вдоволюти вѣ горячого бажа-
ння, виходить розетрова, незадоволена. Се-
редъ того отрадного розгара народного житя
дѣяльностъ литературна товариства виступає
на перші мѣсце и стаєсъ чимъ разъ тажпою;
при средствахъ, які маємо, ледво мы вѣ силѣ
бодай рѣвновагу удержати межи поступовыми
вимогами духового житя публики а поступомъ
сцены, — а вже не говорити о тѣмъ, що ли-
тература и сцена повинні впереджувати, бу-
дити новій духовній змагань, а не слабовід
ними поступати. Се все маєтъ на оцѣ Видѣль
товариства, а новости литературнай, якъ при-
дѣбъ вѣ 1884, суть слѣдуючі:

Оригинальній: "Новий дѣбрникъ", мельодрама
Іс. Воробкевича, Олегъ, исторична драма К. Н.
Устяновича, "Настася", исторична драма Дени-
са, "Довбушукъ", мельодрама Стечинського, муз-
ика Іс. Воробкевича, Олеся, опера П. Бажан-
ського, "На добродійній цѣлі", комедія Г. Григо-
рієвича, "Тато на заручинахъ", комедія Г. Григо-
рієвича. До сихъ отновлено: "Бойки", мельод-
рама Наторського, "Сокольська добра", Гембіцкого.

Переводы: зъ польского "Грубій риба", М.
Балуцкого, "Гуски и гусочки", М. Балуцкого,
"Отчининій самони", М. Балуцкого, "Панъ Бенетъ",
І. Фредра вѣ перевodѣ Е. Олесницкого; зъ
нѣмѣцкого: "Онъ не задростній", переводъ дра-

Лучаковскаго, "Война вѣ покою", перевѣдъ Е. Са-
некікого; зъ французкого: "Борба съ жильцами";
зъ італійскаго: "Дісна пригоды" вѣ переводѣ дра
Юл. Целевича. Позаякъ М. Балуцкій зовсѣмъ
безкористно позволивъ товариству переводити
свои творы, вѣ довжнѣмъ обовязку складаємо
смѣ знаменитому писателю прилюдну подяку.

Для збѣльшена репертуару праць ориги-
нальнихъ розписавъ Видѣль товариства кон-
курсъ на творы драматичнай; вѣльнувшись тво-
ры числомъ 6 пе редано до осуду выбраній вѣ
той цѣлі артистичнай комисії.

Що до частіи административнай, то
и на рѣкѣ 1884 поручивъ Видѣль товариства
варядъ сцены спілкѣ пп. Ивана Біберовича и
Івана Гриневецкого вѣ тою вимѣнко, щобъ
скрѣпили товариство сценичнми новими силами
и старались о колко мoga скupити вѣ най-
лучшій артистичній силы рускі. Дирекція бѣ-
появляла тымъ вимогамъ и привила вѣ складъ
товариства вѣстніхъ артистовъ пп. Лясков-
скаго, Гембіцкого, а по его уступленю Пѣ-
вальному, Коломы, Станиславову, Богородчанахъ,
Надвірній, Солотвино, Калуши, Манастыри-
скахъ, Бережанахъ, Тернополи, Львовѣ. У
Львовѣ бѣввалися представленія вѣ великой
сали "Народного Дому", котру управляемій
совѣтъ вже по разъ другій съ всюю готово-
стю и безкористно отступивъ на пред-
ставленія. За то патріотичній дѣло склада-
товариство управляемому совѣту "Народного
Дому" на симъ мѣсці прилюдну подяку.

Зъ наведеныхъ мѣсці явно кождому, що
театръ гостить вѣ переважнѣй часті по бѣль-
шихъ мѣстахъ; вѣстна буде кождому и причини
того,наколи мѣсточкі менші не вѣ силѣ
покрити коштѣвъ и выdatkovi дирекція те-
атру. Залежить се однакъ бѣтъ мѣстової и до-
окрестної публики, до котрої звертається съ
всїмъ умилостюю, улекшава рѣдкій сценич-
ній поуть не толькъ вѣ мѣстахъ але и мѣсточ-
кахъ, а съ часомъ и вѣ бѣльшихъ селахъ, а
спасеній наслѣдки тогдь познає и бѣтъ кож-
дый, кому на серцю просвѣта народу. Якъ
радо горнеса селянство наше до народного те-
атру, най послужить фактъ, о котрому мимо-
хомъ згадаємо, що вѣ часъ пробуванія те-
атру вѣ мѣсточку Бурштынѣ вѣправильнѣ-
шими гостями вѣ нѣмъ були селяни вѣ Дем-
яніова; умовились були громадно конічти
праць о годинѣ 6, опісля сотками спілкши до
театру, хочь дорога еспора а цѣлоденна праця
якъ-разъ найтажша, бо праця живітъ. Пѣ-
дно-сими съ признаньемъ, що дирекція театру
улекшава вступъ селянамъ цѣною якъ най-
низшою.

Оборотъ грошевый.
Доходъ:
Подмога Высокого Сойму кра-
евого 5000 зр. — кр.

рами а павѣтъ поголовнимъ выгубленьемъ цѣ-
лого населенія.

Вѣ относинахъ до українського народу ста-
раєся п. Сынкевичъ збудити вѣ польской суполь-
ноти погорду, мотивовану минимо дикостю того
народу и его непригдностю до культури; бнѣ
р҃озналю несимпатичнай и несправедливай чувства:
межинародну ненависть и народну пыху; бнѣ не
умѣ относити до своихъ противниковъ не то
объективно, а павѣтъ и прилично; черты, которы-
ми звѣобразивъ бнѣ українській народъ не толькъ
исторично невѣрнай, але до тогдь що такъ при-
гостнай, що скорше можна бѣтъ назвати ихъ злоб-
нимъ пашквилемъ, якъ невѣрно звѣображеню хар-
актеристикою.

Не думаемо, що вѣвъ виказаній сторони
тенденції п. Сынкевича, хочь и якъ підхлѣблі-
ють ови національному чувству польской су-
польності, принесли хосепъ для будучого розвою
своїхъ супольності. Пыха, постійне закриванье
своихъ похибокъ, н

Розходи:

Подмога дирекції під час кон- тракту	3500	—
Закупно репертуару: творчі оригінальні, переводні, переписка і підправа тек- стів	700	—
Податок за І-їй піврік 1883, робк 1884, надто дохо- дний за рр. 1883 і 1884	96	75
Подмога артистам (одноразова)	190	—
Видатки на інвентаря	60	05
Портал, стемпаль і дробові кошти адміністраційні	73	20
Кошти інспекційної подорожні до місця перебування театру	30	—
Премії конкурсею: І-ша 200 гр., ІІ-а 150 гр.; разом	350	—
Разом	5000	гр. — кр.

Въ засудѣ товариства есть и фондъ емеритальнаго артистовъ русской сцены, основаный въ инициативѣ Выѣду товариства „Русской Беѣды“. Для обльщенія яго дирекціи театру вѣбовизавасъ давати щорочно шесть бенефисовыхъ представлений. Сума фонду емеритального до р. 1885 р. вынесетъ 397 гр. 71 кр. а. в.

Бережѣмъ чистоты нашего языка!

Языкъ у каждого народа — то дорогоцѣнныи скарбъ! Его чистоты треба такъ беречи, якъ чистоты душъ. И все освѣченіе народы добавляютъ про свой языкъ, стережутъ его отъ всякихъ неприложжъ домашокъ, отъ всякого калѣчения, вытыкаютъ и наймеше прогрѣшанье противъ яго чистоты и протестуютъ противъ легкодушного або и злодивого поводженія съ языкомъ, тымъ дорогимъ скарбомъ народнымъ.

Що до нашого языка, то пожалісь Боже онъ языкъ думъ и пѣсень народныхъ, бувъ а въ частіи есть ще доси повѣрійній и калѣченій на всій ладѣ, подъ рѣжими позорами и для найбрѣжнѣихъ цѣлей. Мелодійности, солодкозвучности, гнучкости та богатства его завидують намъ сущѣдамъ, — а суть такъ словъ, что его осмѣваютъ, поганятъ, замечицаютъ, калѣчатъ до неспознанія. И потому, живу, воімъ зрозумѣлу и всімъ любу мову перемѣняють въ чудовищне „язычіе“, въ мову „бродоку“, якъ недавно закипіла собѣ „Русскія Вѣдомости“. Не дастъся заперечити, что нынѣ, славити Бога, що разъ менше вже у насть людей любуючихъ ся въ „бродской“ мовѣ, — здоровый розумъ и любовь рѣдкого слова беруть свое. А хочь не перевелся ще у насть часописи а въ дробной частіи и книжки писаній „язычіемъ“, то все таки Русия, не маючи охоты до языколомныхъ продукцій, радить себѣ по просту тымъ, що обходитя безъ „язычія“, маючи часописи и книжки печатаній складнѣй, гарнѣмъ языкомъ рѣдкимъ.

Але есть одинъ родъ великої масы русскихъ друковъ, безъ которыхъ нѣкакъ Русинъ обйтись не може и не повиненъ, а тіа друки на утѣху безпамятнимъ пропагаторамъ „бродской“ мовы а на жаль любителівъ частои рускої мовы писаній „язычіемъ“, мѣшаниною зъ руского, россійского, польского и нѣмецкого языковъ. Каждый зъ Ви. Читателевъ догадається, що мы маємо на думцѣ нашъ „Вѣстникъ законовъ державныхъ“ и въ тіа найбрѣжнороднѣйшіи друки, якъ зъ Вѣдни приходять до насъ въ Галичину. Тутъ не ходить только о чистоту руского языка саму про себе, тутъ иде ще въ бѣльшої мѣрѣ о практичну користъ, „Вѣстникъ законовъ державныхъ“ и всякий друки

принято повѣсти п. Сѣнкевича, подѣляє его погляди и перевѣдченія. Поява таї даже сумна, бо не вѣщіе она скорого звороту до лучшого, якъ морального такъ и интелектуального розвою и тѣсно злучено съ нимъ реальню долѣ польской интелигенції.

Впрочемъ мы можемо вказати съ отраднимъ чувствомъ въ на дейкіи симптомы поступу. Середъ польской интелигенції знайшася, малочисленна вправдѣ меншостъ, которая поднесла протестъ противъ поглядовъ и гадокъ, высказанихъ въ повѣсти „Огнієм і пієсцемъ“ и мала доволѣ отваги, щоби въ чотирохъ періодичнѣихъ видалицтвахъ высказати поважно и даже ясно, що не годито съ порывами шовинизму и ретроградності п. Сѣнкевича. Протестъ сей, опергти на ширшихъ людскихъ взглідахъ, появився въ той власне часъ, коли одушевленіе, вызване повѣстю п. Сѣнкевича, доходило до найвишего степенія и коли треба було пысти противъ опінії цѣлої польской суспільності. Мы думаемо, що дальшій интелектуальный розвой польской суспільності або зовсімъ зтушишася або пойде дорогою, виткеною сю міншостю, чого бажаємо сердечно въ пітересъ загально людского поступу, рѣвно дорогою для каждого розумного чоловѣка, де бы би и не проявився.

Вол. Антоновичъ.

урядовий повинній бути о сколько лиши можна зрозуміль якъ найшаршти верстамъ парода. На то ихъ въдає правительство, побочи нѣмецкого автентичного тексту, на всіхъ краевыхъ языкахъ, щоби нѣкто не бувъ виключений отъ познанія правъ и обовязковъ своїхъ въ державѣ. Тычансомъ чи сповіде нашъ „Вѣстникъ законовъ держ.“ свою велику задачу середъ руского народа? Зовсімъ нѣ. Писаний на чудовищнѣмъ „язычіє“ есть би незрозуміль не только письменному селянинови, але и Русинови-писареви громадско-му, который кончить бодай колька клає гимна-зії въ на столько посѣдає ингелигенції, що текотъ закона мѣгъ бы порозумѣти и пояснити начальни-кови громади и громадамъ, коли би „Вѣстникъ законовъ держ.“ бувъ писаний чистымъ краевымъ, рускимъ языкомъ. Але годѣ! — нынѣшнаго „Вѣстника зак. держ.“ би не зрозумѣ! И отъ бере би „Dziennik ustaw paѣstwowych“ и пересвѣд-чавася, що польскій перекладъ для него бѣльше зрозуміль, якъ рускій. Въ наслѣдокъ того иде зъ громади рускої заявленіе, що громада волить „Dziennik ustaw paѣstwowych“, якъ „Вѣстникъ законовъ державнихъ“. Огое одна зъ головныхъ причинъ, для чого по нашихъ громадахъ такъ рѣдко де подибується рускій перекладъ законовъ державнихъ, а натомістъ майже скрѣзь польскій. А що то не причиняє до скрѣщенія духа руского мѣжъ народомъ, але очевидачки помагає полонизація нашого народа, на то не треба и богато склівъ тратити, — се рѣчъ дуже ясна.

Наші патріоти вже нерать висказували свое негодованіе по поводу злаощаенныхъ експериментовъ языковихъ въ „Вѣстнику законовъ держ.“ и въ другихъ урядовихъ друкахъ, — бо черезъ таї експерименты тратать рука справа народна. Ми пригадуємо тутъ справу рускихъ грутовихъ аркушіківъ індивідуальнихъ въ р. 1880. Громадамъ давано до вибору рускій и польскій аркушки, и рускій громадяне, розуміючи скорше польскій якъ рускій аркушки, брали польскій. Очевидно, селянинъ скорше порозумѣвъ слова: „reklamacja“ якъ „возраженіе“, „obliczenie“ якъ „очеркъ“ (sic!), „niwa“ якъ „устороне“, „wykaz“ якъ „вкладка“ и т. д.

Коли мы отже приглянемо тѣй справѣ зъ погляду на добро народне, на користь практичну, то не можемо не висказати нашої сердечної подяки Ви. Дру Омелану Огоновскому, що будучи у Вѣдни виблизавася зъ вложеного на него припорученія и порушивъ туго такъ важну справу народну въ записцѣ про тематію поданої є. Екоц. мин. гр. Таффому. Надѣмось, що се не остане безъ добрыхъ наслѣдківъ и що по-правитися давне лихо. „Вѣстникъ законовъ держ.“ має далеко вишу цѣль, якъ експериментація языковъ, котрій якъ-небудь можна ще простити въ якості приватнїй газетѣ або книжцѣ, то нѣкоти въ „Вѣстнику законовъ“. На Дра Омелана Огоновскому, котрій зъ порученія патріотівъ нашихъ упомінувся о чистоту и зрозумільності языка въ „Вѣстнику законовъ держ.“, посыпалися зъ звѣстної сторони інсінізація и клеветы. Такъ все буває и нема чого дивуватися. Суть въ кождой суспільності личності, котримъ не іде о добру справу загально народну, але о своиїхъ поглядахъ, о каламученії хоч-бы й найчистѣйшої води, щоби только для себе зловити рибку. На такій личності годѣ намъ оглядатися, если маємо и хочемо зробити щоє доброго для загального добра, бо коли только що буде підъ не на руку, они зъ чорного зроблять бѣле, зъ бѣлого чорне — и підой-муть „гвалтъ“ въ оборонѣ навѣть такої справи, якъ чудовища мѣшанина языкова „Вѣстника законовъ державнихъ“ и всякихъ вѣденськихъ друковъ. Вовка болтися — то и въ лѣсъ не йти, — каже народна пословиця. Наші патріотизмъ, любовь рѣдкого слова и дбалстъ про нашъ народъ наказують намъ неустрасимо и не оглядаючись на нѣкого протестувати противъ всякої такого дѣла, котре чи безпосередно, чи посередно (якъ незрозуміле язычіє „Вѣстника законовъ державнихъ“) веде до полонизації галицко руского народа. Зъогидати Русинови єго языкъ, зробити єго незрозумілимъ для народа, — се значить у насъ: прокладати дорогу до полонизації. И мы па то мали бы позволяти? Нѣ, нѣкоти!

Вандровка рускої молодежі академичної на Подолье.

Отъ вандровничого комитету рускихъ академіківъ у Львовѣ добротоє слѣдуючу звітотку про сегорбну вандровку нашихъ академиківъ на Подолье и подаємо єи дуже радо до вѣдомости нашихъ читателівъ.

Комитетъ вандровничий рускихъ академіківъ у Львовѣ зазивавшися при товарищѣ „Академичне Братство“, получивши зъ богатої сторінъ, черезъ котрій сегорбна вандровка має переходити, даже прихильній письма и знайшовши

у нашихъ Ви. П. Т. Патріотівъ на провінції волині прихильність въ волині можливу помочь, мѣгъ вже тепер постановити загальну програму вандровки и подає єи симъ до загальної вѣдомости.

Вандровка розпочинається зъ Тернополя дні 2 серпня въ недѣлю; тутъ збираються вандровники до дальшої дороги и устроють того дня музично-декламаторскій вечірокъ съ танцями, котрого докладна програма буде познѣше оголошена. Въ понедѣлокъ дні 3 серпня вибираються черезъ Березовицю до Прошови а въ ото до Микуланець, де въ читальнії евентуально въ заведенію купцемъ въ Коноцківцѣ устроють вечірокъ для членівъ микулинецької читальнії. Зъ тимъ виходить вандровка въ віторокъ дні 3 серпня до Теребовля до прибуду на пору обѣдової а вечеромъ устроїть тутъ вечірокъ музично-декламаторскій въ сали магістрату. Зъ Теребовля перейде оттакъ вандровка черезъ Лозівку до Хоросткова, де въ середу дні 5 серпня дасть вечірокъ въ сали гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницю дні 7 серпня стане вандровка въ Коночичахъ и устроїть тутъ такожъ вечірокъ. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на годину 10 и 40 минути. Въ недѣлю дні 9 серпня удаугутъ рано всі участники вандровки на службу Божу до мѣсцевої церкви а вечеромъ буде устроєний музично-декламаторскій вечіръ съ танцями въ сали ради. Дні 10 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де въ середу дні 12 серпня стане вандровка въ Коночичахъ и устроїть тутъ такожъ вечірокъ. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на годину 10 и 40 минути. Въ недѣлю дні 13 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 14 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 16 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 17 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 18 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 19 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 20 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 21 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 22 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 23 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 24 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 25 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 26 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 27 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 28 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 29 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 30 серпня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 31 серпня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 1 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 2 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 3 вересня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 4 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 5 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 6 вересня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 7 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 8 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 9 вересня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 10 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 11 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 12 вересня виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 13 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ суботу рано 9 години 22 мин. виїдуть вандровники до Чорткова, де прибудуть на день 14 вересня виїдуть въ салу гр. Сѣмінського (мѣска сали) для членівъ читальнії Говилівської. Въ п'ятницу дні 1

цъль, яко подозрѣніхъ о заговорѣ анархистичнѣй. — Въ Дрогобичѣ, въ антицѣлѣ п. Рачкѣ строился передъ колькомъ дніемъ ляборантъ Михаилъ Чушукъ, родомъ зъ Львова, напившись а-кониту яченого въ спиртусъ. Чушукъ умралъ, що то чиста скована и выпивши смородину порцію и въ кѣлька хвиль було вже по нѣмъ. — Для 18 с. и шаліла велика туча съ градомъ въ Стрый склонѣ въ околицѣ наддністрийскихъ. — Архінімъ Райнеръ, ген. інспекторъ оборони країни приїхавъ оногдѣ до Львова. — П. Павло Василькъ, асистентъ при катедрѣ хемії, получивъ на львівському університетѣ для 18 с. м. стипенію доктора філософії. — Будова будынку для діяркії жільниць державнихъ у Львовѣ при улиці Марковській розпочинається сего року; на конкурсѣ плянівъ головною фасаду усталося проектъ будівничого п. Равскаго, того самого, що виставивъ будынокъ собійовий. — Намѣстництво розвивало товариство самостійнихъ рукодѣльникъ и промисловцівъ у Львовѣ. — Дръ Лаврентій

Жмурко вибраний ректоромъ львівського університету на рокъ 1886. — П. Іорашъ-Кохъ, вице-президентъ галицької дирекції скарбниці, полу-чила командорський хрестъ ордера св. Леопольда. — Бургмістромъ въ Богородчанахъ вибраний п. Кароль Калікъ а заступникомъ дръ Туцікъ. — Въ Чернівцяхъ отбулося для 18 с. м. въ гр. керкѣ гимназії въ Чернівцяхъ съ паниною Гаевскою, донькою адютанта суду країного. — Землетрясенье въ Кашмирѣ зруйнувало 70.000 домівъ, при чмъ згвало 3081 людей.

Весті зъ Аепархії Львівської.

Въ презію проянії: А) На капеланію Града, дек. львівського оо.: I) Стоцкій Теодор зъ Староміщины; II) Бризанський Володимиръ зъ Чижикова; III) Козюкъ Павло зъ Высотки. — В) На Волоській, дек. тисменицького оо.: I) Заклинський Алексей зъ Соколова; II) Сумський Андрій зъ Миколаївна; III) Недельський

Мелетій зъ Братищева. — В) На Пасцькій, дек. станиславівського оо.: I) Дроздовський Густавъ зъ Пасцькова; II) Левицький Евгеній зъ Гостова. — Г) На Покровцѣ, дек. стрибівського, о. Юхінъ Дуткевичъ лише одинъ. — Д) На Губинѣ, дек. бучицького оо.: I) Гавацький Степанъ зъ Ямельниць; II) Садовський Михаїлъ зъ Губини.

Отпустку получивъ о. Володимиръ Микитка, парохъ Купчинець на 6 недѣлъ.

Митрополича консисторія вставилася до намѣстництва о визначенії платній зъ фонду релігійного для прив. сотрудника въ парохії Бережанця королевська, при хордѣ пароху о. Іоанѣ Покильтському.

Позволеніе до інституту конкурсного получивъ о. Станіславъ Александровичъ, сотрудникъ при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вс. Зах. Пд. въ Ман. Зъ посылки передано все, куды слідувало. Намѣстництво потвірдило принятіе статутівъ для 22 л. червня.

Аптика РУКЕРА во ЛЬВОВѢ
поручас 1890
препараты зъ гумы и выробы казучукові
для потребъ хірургічныхъ и іншихъ появленій

Велика партія
останковъ сукна
(3 до 4 метри)
У всіхъ красната, на сія-
ги мужскій, на загортані-
ї жіночій макітъ для дощу,
на жіночій панії — роз-
сіяний за початкомъ за-
останокъ по гуль.
L. Storch, Brünn.
Останки по до висоти
приміжнимъ підкладкамъ
10-персональною

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНИЙ СКАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляны, Скала и товарівъ мѣшанихъ
У ЛЬВОВѢ, улиця Трибуналська ч. 6.

Заложеній въ роцѣ 1845.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦКІЙ АКЦІЙНЫЙ БАНКЪ ГІПТОТЕЧНЫЙ

ВЫДАЕ ВО ЛЬВОВѢ и черезъ Філії

въ Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВІЙ

4 процентовій платній въ 30 днівъ по виповѣдженю.

4½ " " " 60 " " "

Львівъ, 7 січня 1884.

ДІРЕКЦІЯ.

(1348 30-2)

(Передрукъ не платиться.)

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станіславовѣ, Перемишлі, Тернополі и Дрогобичѣ
поручас изъ своїхъ богато засмотронихъ складівъ

по дешевихъ цінахъ

Каву
Чоколаду,
Чай,
Цукоръ,
Оливу,
Опеть,
Сирни шапці, бриндзю,
Мъдъ пріємній и пити,
Овочі южні,
Коріні,
Сардинки, селедіц,
Горбаки,

Лікеръ, Румъ,
Вина въ бутылкахъ и барвівкахъ,
Мило, мыла рукъ,
Крохмаль, фарбу,

Смаргали изъ ножъ,
Свѣчі, перкъ и столъ,
Віскъ,
Цвѣты до свѣчокъ,
Кадило,
Карты,

Води мінеральний,
Великій родъ, щѣткъ (тоалетній, до підлоги, до обуві и до коней),
Масу до підлоги.

Шварцъ безъ вітриолю,
Напіръ,
Нера, ручки,
Олопіц,
Лякъ,
Чорнило (атраментъ),
Порошокъ на овады.

Пчлиникъ висылається на ежадань франко

5 до 6 кілограмовихъ посмоку почтова оплата висыпається немінно, такъ що оплатиться и зъ пайдальнихъ сторінъ замовленія потрібні для дому артикули.

Вступаючі въ члены товариства „Народна Торговля“, платять висновово 1 зр. и удѣль найменше одинъ, висночай 10 зр. Тобоудѣль осталася власностю члена и опроцентованою дивідендою, котрою висота назначається по уваженю річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ призначає такоже гроші на швидні книжочки и платить бѣль нихъ 5%.

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВІНЬ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (32—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегеляскаго столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляскаго столового луч-
шои якости 2 зр. 30 кр. и 2 50
1 " Гегел. стол. ароматичнаго 270 и 3 зр.
1 " Самородного вытравнаго . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше напедей цінъ розуміються вразъ бочовкою окованою зелінными обручами и о плаченіемъ портомъ почтовымъ, такъ що благо склонний отбиратель юдніхъ бѣлько коштівъ не попосить. Купуючи вина особисто только у продуцентъ ручать за здоровъ добри, натуральний и лучшій вина якъ єть Вершесъ, и просить о ласкаві замовленія.

Учителя

для дѣтей школъ народнихъ можна одержати на часъ вакації за мѣсяцъ відъ міста до місцини учениковъ семінарії учительської у Львовѣ. Интересованій родичъ зможе удаватися въ сбімъ дѣлъ якъ найкорішче по катехіту о. Александра Стефановича у Львовѣ (улиця Руска, ч. 3), подаючи довідности учителя и надгороду.

(3-3)

Парохія Вороцівъ

деканату городецького, 1¾ мізѣ бѣль Львова есть до замѣти за привод на Підгірю въ Стрыйскому, Станіславівському або Коломийському.

Близші вѣсти подасть о. Еміліанъ Бѣлецький, парохъ въ Вороцівѣ, поча Мішана коло Львова.

Потребую доброго риосовника, обзнакомленого такожъ съ будівлями надземніми (Hochbauten) и овѣдущого руского языка и письма.

Прошу о зголошенні съ свѣдоцтвами въ якъ найкоротшъ часѣ.

Василь Нагірный
Львівъ ул. Городецка ч. 39.

Теофіль Коштынський
9—10 артистъ-маліаръ,

отъ кольканайць лѣть звѣтній изъ своихъ праць релігійного малярства принимає иконы величного рода и величини; украшає такожъ внутрі церквей після густу и стилю по мѣрнихъ цінахъ.

Теоф. Коштынський.
Львівъ, ул. Краковска, ч. 20.

Мелетій зъ Братищева. — В) На Пасцькій, дек. станиславівського оо.: I) Дроздовський Густавъ зъ Пасцькова; II) Левицький Евгеній зъ Гостова.

— Г) На Покровцѣ, дек. стрибівського, о. Юхінъ Дуткевичъ лише одинъ. — Д) На Губинѣ, дек. бучицького оо.: I) Гавацький Степанъ зъ Ямельниць; II) Садовський Михаїлъ зъ Губини.

Отпустку получивъ о. Володимиръ Микитка, парохъ Купчинець на 6 недѣлъ.

Митрополича консисторія вставилася до намѣстництва о визначенії платній зъ фонду релігійного для прив. сотрудника въ парохії Бережанця королевська, при хордѣ пароху о. Іоанѣ Покильтському.

Позволеніе до інституту конкурсного получивъ о. Станіславъ Александровичъ, сотрудникъ при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вс. Зах. Пд. въ Ман. Зъ посылки передано все, куды слідувало. Намѣстництво потвірдило принятіе статутівъ для 22 л. червня.

поручає англійскій

НОЖЪ И ВІЛКИ

столовій и десертовій, въ рдѣ або дерево оправлі

НОЖЪ И ВІЛКИ столовій и десертовій зъ хінського срѣбра.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Високоповажавій Отцѣ уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСГАРМОНІЮМЪ) до учена

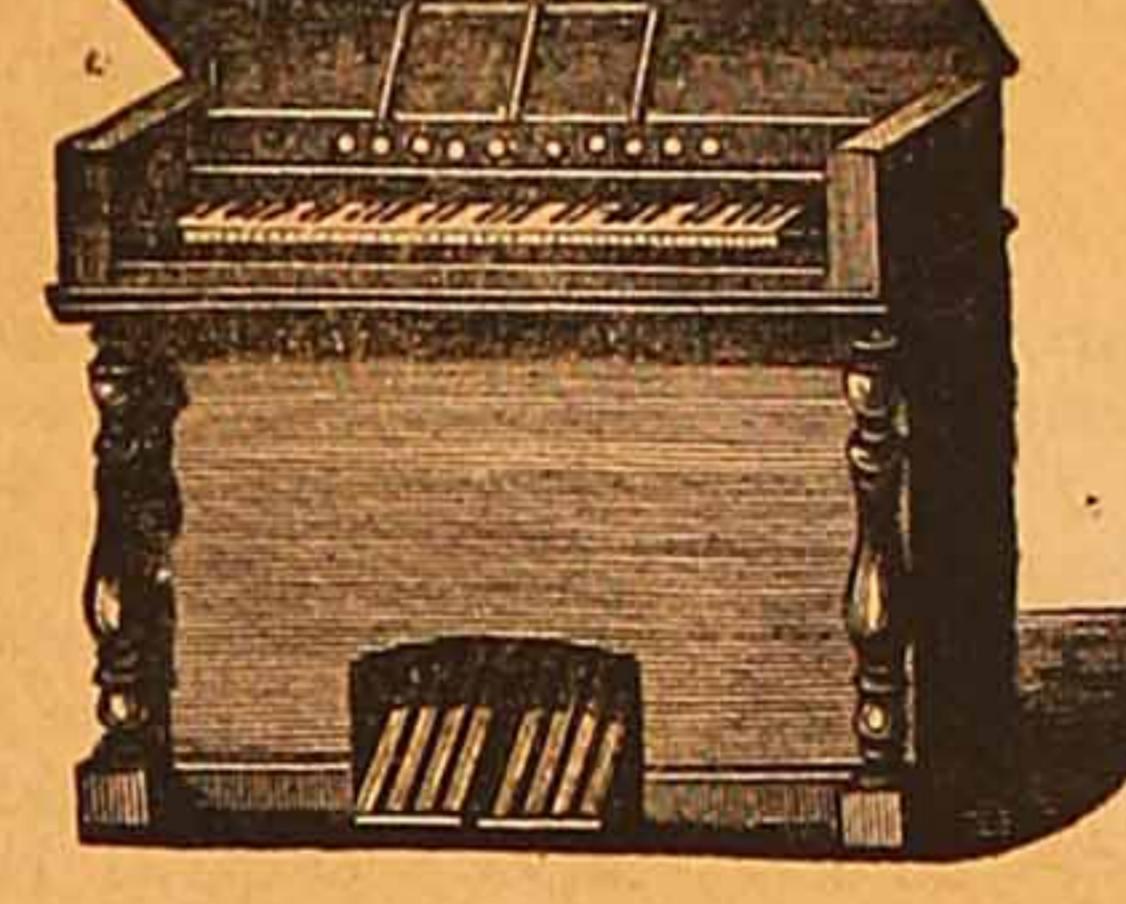
Высокоповажавій п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ у рускої гімназії у Львовѣ інструментъ мого виробу и може висловити Високоповажавіймъ Отцемъ духовнимъ о томъ дуже пожиточномъ інструментѣ найліпшу інформацію.

Ціна тихъ інструментівъ бѣль 70 зр. а в. и вища. Ци такожъ на рати.

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

власитель фабрики органівъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоршана, ч. 3

1372 9-?

властітель

органівъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоршана, ч. 3

Не буде вже латаного бѣля!

Мені удалося сконструувати прирідъ, за помошю котрого на всіхъ ушкодженихъ бѣлю и т. д. можна висловити мѣцце машину до шиття скоро в такъ красно зяткти, що не видно зъ тогъ нѣ найменшого сльду. — Сей прирідъ можна пріправити до машини до шиття якъ побуд. системи и можна го посласти залученію поганеню такъ легко уживати, що навіть виправлений въ шитті на машинѣ може дойти до пожданого успіху.

Ціна зр. 150 за післябл. залів., при посыпанні суми на передъ (такожъ въ маркахъ поштовихъ всѣхъ країнъ) висылає франко.

Georg Grasser,

Gratz, Maigasse 15 (Steiermark).

Одна громада Жовковського

пошукує честного и твердого

лоб'я въ

писаря громадського.

Убѣгателъ мають преди

ти посвѣдченія о дотичній

шності, якъ такожъ о дотичній

відомій поведінці.